

IV FESTIWAL

Barok
NA SPISZU

NIEDZICA 2015

ZOBACZYĆ I USŁYSZEĆ SZTUKĘ

for. Barbara Dąbrowska

for. Barbara Dąbrowska

Festiwal Barok na Spiszu

to inicjatywa kulturalna zainicjowana w roku 2012. Organizatorem festiwalu jest fundacja Kulturalny Szlak we współpracy z lokalnymi instytucjami: Gminnym Ośrodkiem Kultury w Łąpszach Niżnych z siedzibą w Niedzicy, Stowarzyszeniem Rozwoju Spisza i Okolicy, spiskimi parafiami i Gminami Łąpsze Niżne i Bukowina Tatrzańska. Festiwal promuje wspaniałe zabytki baroku znajdujące się na terenie polskiego Spisza poprzez koncerty muzyki korespondującej z wystrojem oraz charakterem wnętrza. Podczas koncertów odbywają się także mini-wykłady prezentujące w sposób bardzo zwięzły wiedzę o zabytkach Spisza, stylu barokowym, prezentowanej na koncercie muzyce, czy instrumentarium. Podczas festiwalu organizowana jest także akcja „drzwi otwartych” w zabytkowych kościołach Spisza. Festiwal dba o najwyższy poziom interpretacji, a także wierność stylistyce barokowej, gdyż wszyscy wykonawcy zaproszeni do udziału w festiwalu są znakomitymi muzykami, na co dzień specjalizującymi się w wykonawstwie muzyki dawnej. Festiwal ma bardzo dobrą opinię w środowisku muzycznym i zyskuje coraz szerszy rozgłos. Powołaliśmy również do życia zespół Scepus Baroque, który jest związany z festiwalem, a celem jego powstania jest realizacja muzycznych idei festiwalowych, szczególnie przygotowywania festiwalowych premier. Pragniemy jednak, żeby działalność zespołu nie zamykała się jedynie do kolejnych edycji festiwalu, ale aby koncertując był wizytówką festiwalu przez cały rok.

Tegoroczny festiwal będzie upływał pod znakiem Jana Sebastiana Bacha. Pokażemy jego niezwykle oblicza muzyczne: fascynacje, inspiracje, z których czerpał, kompozytorów, których cenił i podziwiał, tych, których znał osobiście, i tych, z którymi chciał się spotkać. W tym roku przygotowaliśmy dla Państwa 5 koncertów: podczas koncertu inauguracyjnego 15 sierpnia w Kacwinie zespół Scepus Baroque zaprezentuje muzykę Jana Sebastiana Bacha w zderzeniu z muzyką kompozytora, który był dla Bacha mistrzem i którego Bach darzył niezwykłą estymą — Dietericha Buxtehudego. Na tym koncercie wykonane zostaną m.in. dwa motety obu kompozytorów, napisane do tego samego tekstu: „Jesu, meine Freude”. Dyrektorem artystycznym tego projektu będzie znakomity klawesynista, wykładowca Akademii Muzycznej w Krakowie Andrzej Zawisza, który w tym programie wystąpi jako głos basowy. Na drugim koncercie 16 sierpnia po raz pierwszy w Krempachach muzyka Bacha zabrzmi wspólnie z muzyką kompozytora, z którym łączyła Bacha wieloletnia przyjaźń — Georga Philippa Telemanna. Wystąpią Michaela Koudelková — flet prosty oraz Andrzej Zawisza — klawesyn. Kolejny koncert 22 sierpnia we Frydmanie będzie należał ponownie do zespołu Scepus Baroque, tym razem pod dyktando świetnego gdańskiego organisty Andrzeja Szadejki, a wykonana będzie kantata „Tilge, Höchster, meine Sünden” (BWV 1083) oparta na tekście psalmu pokutnego 51, a która jest twórczą odpowiedzią Bacha na „Stabat Mater” Giovanniego Battisty Pergolesiego. Ten koncert będzie bardzo interesującym zderzeniem obu utworów. W następującą po tym koncercie niedzielę 23 sierpnia w Niedzicy odbędzie się recital organowy — niespodzianka, który pokaże

nam sposoby twórczego wykorzystania motywów muzycznych, tak jak czynił to Bach. Wystąpi znakomity organista i świetny improwizator Tomasz Orłow. Koncert finałowy 29 sierpnia w Jurgowie nosi tytuł „Spiska kolacja na cztery ręce”, nawiązujący do słynnej sztuki Paula Barza, która jest próbą ukazania, jak mogłoby wyglądać spotkanie dwóch słynnych rówieśników — Jana Sebastiana Bacha i Jerzego Fryderyka Haendla. Faktem jest, że Bach kilkakrotnie próbował spotkać się ze słynnym Haendlem, kiedy ten odwiedzał Niemcy. Niestety nigdy do takiego spotkania nie doszło. Podczas koncertu wystąpi Karpacka Orkiestra Barokowa pod dyрекcją Patrycji Domagalskiej-Kałuży, a wykonane utwory Bacha i Haendla dopełnione będą tekstami nawiązującymi tematycznie do postaci obu kompozytorów.

Festiwal Barok na Spiszu nie mógłby się odbyć bez wsparcia instytucji i mecenasów wspierających wydarzenia kulturalne na terenie Spisza. Mecenasami tegorocznego festiwalu są: **Województwo Małopolskie, ZEW Niedzica SA, Tatrzański Bank Spółdzielczy, Stacja Narciarska Jurgów-Ski, Ośrodek Narciarski Kotelnica Białczańska**. Partnerami festiwalu są gminy: Łapsze Niżne, Bukowina Tatrzańska, Nowy Targ. Patronatem honorowym festiwalu zaszczyli: **Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego** oraz **Marek Sowa — Marszałek Województwa Małopolskiego**. Organizatorzy składają serdeczne podziękowania instytucjom i osobom, które zechciały wspierać Festiwal Barok na Spiszu i którym leży na sercu wspieranie inicjatyw kulturalnych, a zwłaszcza tych, których celem jest promowanie polskich zabytków, zarówno sztuki materialnej, jak i muzycznej, ze szczególnym uwzględnieniem tych, które wiążą się z regionem Spisza. Nie mniej serdeczne podziękowania składamy również Instytucjom, które wspierają Festiwal poprzez współpracę merytoryczną oraz pomoc organizacyjną. Serdeczne podziękowania kierujemy do Pana Prezesa Zespołu Elektrowni Wodnych SA w Niedzicy Grzegorza Podlewskiego, którego osobisty wkład we wszelakie kulturalne przedsięwzięcia na terenie Pienin jest stale widoczny i niezwykle ceniony. Dziękujemy także Pani Krystynie Milaniak wraz z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Łapszach Niżnych z siedzibą w Niedzicy i Panu Bartomiejowi Koszarkowi z Bukowińskiego Centrum Kultury „Dom Ludowy” z Bukowiny Tatrzańskiej oraz Stowarzyszeniu Rozwoju Spisza i Okolicy i jej szefowi Panu Julianowi Kowalczykowi. Dziękujemy Proboszczom parafii w Kacwinie, Krem-pachach, Niedzicy, Frydmanie oraz Jurgowie, Frydmanie. Szczególne podziękowania kierujemy również do tegorocznych wykładowców oraz do wolontariuszy dyżurujących w spiskich kościołach podczas dni otwartych.

Bardzo serdecznie zapraszamy na barokowy Spisz!

Katarzyna Wiwer i Rafał Monita

fot. Barbara Dąbrowska

fot. Barbara Dąbrowska

Spisz: położenie, topografia...

Polska część Spisza leży w południowej części kraju, na pld.-wsch. od Nowego Targu, pomiędzy $49^{\circ}16'20''$ a $49^{\circ}28'20''$ szerokości geograficznej północnej i $20^{\circ}06'40''$ a $20^{\circ}18'40''$ długości geograficznej zachodniej. Administracyjnie teren należy do województwa małopolskiego i obejmuje w całości gminę Łapsze Niżne (wsie: Łapsze Niżne, Łapsze Wyżne, Łapszanka, Niedzica, Kacwin, Falsztyn, Frydman, Trybsz) oraz częściowo gminę Nowy Targ (wsie: Nowa Biała, Krempachy, Dursztyn) i Bukowina Tatrzańska (wsie: Jurgów, Czarna Góra, Rzepiska). Powierzchnia Polskiego Spisza wynosi ok. 195 km², a ludność ok. 12 tys. mieszkańców. Do czasu zmiany podziału administracyjnego Polski w 1975 roku omawiany obszar stanowił wschodnią część powiatu nowotarskiego, a do 1999 roku należał do województwa nowosądeckiego.

Granice polskiego Spisza przebiegają następująco: od ujścia Białki do Dunajca w okolicy Dębna Podhalańskiego na wschód wzdłuż Dunajca aż do granicy państwowej w rejonie słowackiej wsi Łysa nad Dunajcem. Następnie na południe granicą państwa, najpierw doliną Zadniego Potoku, potem grzbietem Wyżniego Hardenu do szczytu Frankowej Góry. Stąd dalej wzdłuż granicy na zachód do doliny potoku Kacwin, a po jej przecięciu południowymi stokami pasma Magury Spiskiej w rejonie szczytów Petrykowa, Malorówka, Kopylec, aż do

górnej części doliny Białki na południe od wsi Jurgów. Następnie wzdłuż rzeki Białki na pomoc a potem ptn.-wsch. do jej ujścia do Dunajca.

Topograficznie Polski Spisz można podzielić na części: północną — pasmo Pienin Spiskich i południową — polską część Magury Spiskiej. Rozdziela je dolina Łapszanki, Przełęcz Trybska i dolina Trybskiego Potoku. Cały obszar nosi też historyczną nazwę Zamagurza Spiskiego. Pieniny Spiskie stanowią dość zwarty grzbiet o długości ok. 14 km, ciągnący się równoleżnikowo od ujścia Niedziczanki do Dunajca na wschodzie do przełomu Białki pod Kramnicą na zachodzie.

Stanowi on część pienińskiego pasa skalnicowego i w swojej zachodniej części zatracza nieco charakter górski, stanowiąc układ połączonych wzgórz ze sterczącym wypiętrzaniem skalnymi. Najwyższym szczytem pasma jest Żar (879 m). Inne ważniejsze kulminacje to: Krempaszankowa (843 m), Hombark (829 m), Cisówka (779 m) oraz w pld. wsch. odgałęzieniu grzbietu Hombark nad Niedzicą. Od Cisówki odchodzi na pld. połogie ramię Dempusa (619 m) i Bendyka, oddzielone od Hombarku nad Niedzicą doliną Dempusnego Potoku. W rejonie przeł. Przęsła odchodzi od głównego grzbietu na południe ramię z charakterystycznymi kulminacjami Ostrej (ok. 785 m) i Sołtysiej Góry (699 m). Dolina Międzygóry oddziela to ramię od sąsiedniego grzbietu kończącego się kulminacją Tynusiej Góry

(699 m). Wcześniej krótkie, również południowe ramię stanowi kulminacja Hombarku (829 m). Na zachód od Żaru główny grzbiet opada stromo w dolinę Piekietko, przez którą płynie mający swe źródła pod Dursztynem potok Browarczyska. Oddziela on masyw Żaru od Gajnej Skały (790 m). Północne stoki Pienin Spiskich są mniej rozczłonkowane. W zasadzie można tu wyróżnić dwie ważniejsze doliny: jedną tworzy wspomniany już potok Browarczyska, dopływ równoległej do Białki Przykopy, drugą płynący w kierunku płn. wsch. i wpadający do Dunajca Falsztyński Potok. Północne, boczne ramiona Pienin Spiskich są mało wyraziste, a najokazalsze z nich to odchodzący w rejonie Żaru, mocno rozczłonkowany grzbiet Siodła (611 m). Na południe od Pienin Spiskich, oddzielony od nich dolinami Łapszanki i Trybskiego Potoku, wznosi się zbudowany z piaskowców i fliszu podhalańskiego grzbiet polskiej części Magury Spiskiej. Rozpoczyna go na zachodzie wzniesienie Czarnej Góry (903 m) nad Białką, skąd linia grzbietowa biegnie ku Pawlikowskiemu Wierchowi (1018 m) i położonemu przy granicy państwa Zadniemu Wierchowi (988 m). Stąd poprzez przeł. nad Łapszanką wznosi się na Kopylec (1035 m), na którego stokach ma swe źródła potok Łapszanka. Kopylec jest punktem zwornikowym dla odchodzących ku północy ramion Kuraszowskiego Wierchu (1040 m) — najwyższego szczytu Polskiego Spisza, oraz Gronia (793 m), między którymi płynie potok Hotarne — dopływ Łapszanki. Z Kopyla grzbiet

biegnie w rejon Pieskowego Wierchu (983 m) gdzie wysyła na płn. ramię Kotelnicy (815 m). Grzbiety Kotelnicy i Gronia rozdziela dolina potoku Strzyzawek uchodzącego do Łapszanki w Łapszach Niżnych. Z Pieskowego Wierchu grzbiet główny obniża się nieco nad źródłową częścią doliny Kacwińskiego Potoku, a następnie wznosi się na Malorówkę (956 m), której kulminacja leży już po słowackiej stronie. Ku płn. odchodzi od niej odgałęzienie Kir (Kłęzbarku, 813 m) i Krzyżowej Góry (767 m). Dalej główny grzbiet poprzez ramię Lipiej Góry opada na wsch. w dolinę potoku Kacwin oddzielającej go od Frankowej Góry (873 m). Ma on swoje źródła już na Słowacji, gdzie w swoim górnym biegu nazywa się Osturnia. Grzbiet znajdujący się na wschód od linii Niedzica—Kacwin wyznaczają oprócz Frankowej Góry kulminacje: Majowej Góry (743 m), Serwońca (760 m), Szubina i Jędrasa (709 m). Charakterystyczne dla morfologii polskiej części Magury Spiskiej jest to, że południowe, opadające w dolinę Osturni (już po słowackiej stronie granicy) stoki pasma są stosunkowo strome, natomiast ku płn. opada ono dosyć drugimi i połogimi, bocznymi ramionami. Ze szczytów i grzbietowych polan Magury Spiskiej i Pienin Spiskich rozpościerają się ciekawe panoramy Tatr, Pienin, Gorców, Beskidu Sądeckiego i słowackiej części Magury Spiskiej. Szczególnie ciekawie prezentuje się stąd panorama Tatr Bielskich oddalonych od rejonu przeł. nad Łapszanką o ok. 10 km.

Stanisław Figiel, „Polski Spisz”, 1999

for Janusz Wilk

for Barbara Dąbrowska

PROGRAM FESTIWALU

22, 29 sierpnia 2015, soboty, godz. 11–14

„Gdzie ten barok?” — drzwi otwarte w kościołach Spisza: Łapsze Wyżne, Łapsze Niżne, Jurgów, Frydman, Nowa Biała, Krempachy, Trybsz, Kacwin

15 sierpnia 2015, sobota, godz. 18.30

KACWIN, KOŚCIÓŁ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

mini-wykład: Katarzyna Wiwer (Bach i Buxtehude: W drodze do mistrza)

Scepus Baroque, dyr. art. Andrzej Zawisza

Bach i jego mistrz: „Jesu, meine Freude” Bach & Buxtehude

16 sierpnia 2015, niedziela, godz. 18.30

KREMPACHY, KOŚCIÓŁ ŚW. MARCINA

mini-wykład: ks. Dariusz Ostrowski (Kościół św. Marcina w Krempachach)

Michaela Koudelková (flet prosty), Andrzej Zawisza (klawesyn)

Bach i Telemann — kompozytorzy dworów polskich

22 sierpnia 2015, sobota, godz. 18.30

FRYDMAN, KOŚCIÓŁ ŚW. STANISŁAWA

mini-wykład: Andrzej Mikołaj Szadejko (Pergolesi czy Bach — parodie, pastisze, plagiaty)

Scepus Baroque, dyr. art. Andrzej Mikołaj Szadejko

Bach i jego muzyczne fascynacje: Bach & Pergolesi

23 sierpnia 2015, niedziela, godz. 18.00

NIEDZICA, KOŚCIÓŁ ŚW. BARTŁOMIEJA

mini-wykład: Tomasz Orłow (Sztuka improwizacji)

Tomasz Orłow (organy)

W stylu Bacha: Koncert organowy z niespodzianką

29 sierpnia 2015, sobota, godz. 18.30

JURGÓW, KOŚCIÓŁ ŚW. SEBASTIANA

mini-wykład: Rafał Monița (Bach—Haendel — znajdź różnice)

Karpacka Orkiestra Barokowa, dyr. art. Patrycja Domagalska-Kaluża

Spiska kolacja na cztery ręce: Bach vs Haendel

NA WSZYSTKIE WYDARZENIA I KONCERTY WSTĘP WOLNY

FUNDACJA
KULTURALNY SZLAK

astraia

Mecenas Festiwalu

Małopolska

PROJEKT ZREALIZOWANO PRZY WSPARCIU FINANSOWYM WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

PROJEKT POD PATRONATEM HONOROWYM MINISTERSTWA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Patroni medialni

www.baroknaspiszu.pl

Organizator:
Fundacja Kulturalny Szlak

Partnerzy:
Oficyna Artystyczna Astraia
Województwo Małopolskie
Gmina Łąpsze Niżne
Gmina Bukowina Tatrzańska
Gmina Nowy Targ
Gminny Ośrodek Kultury w Łąpszach Niżnych z/s w Niedzicy
SHS Muzeum – Zespół Zamkowy w Niedzicy
Stowarzyszenie Rozwoju Spisza i Okolicy
Montenero Resort&Spa Czarna Góra
Parafia św. Bartłomieja w Niedzicy
Parafia św. Stanisława we Frydmanie
Parafia św. Marcina w Krempachach
Parafia św. Sebastiana w Jurgowie
Parafia Wszystkich Świętych w Kacwinie

Mecenas:
ZEW Niedzica SA
Tatrzański Bank Spółdzielczy
Stacja Narciarska Jurgów Ski
Ośrodek Narciarski Kotelnica Białczańska

Patronat honorowy:
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Marek Sowa – Marszałek Województwa Małopolskiego

Dyrektor artystyczny: **Katarzyna Wiwer**
Dyrektor wykonawczy: **Rafał Monita**

Patroni medialni:
Tygodnik Podhalański Nie tylko Zakopane Pieninyinfo.pl
Gazeta Krakowska TVPodhale Podhale24.pl
Małopolskaonline Radio Kraków Podhale Region
Watra.pl Na Spiszu niedzica.espisz.pl PolskaMuza.eu

Kacwin

słow. Kacvín, węg. Szentmindszent, niem. Katzwinkel

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół Wszystkich Świętych** pochodzący z XV wieku,
- zabytkowe **kaplice**,
- dawne **spichlerze**, **młyn** sprzed dwustu lat,
- jedyne zachowane w Polsce „**sypańce**” czyli miejsca do przechowywania zboża,
- **wodospady**

15 sierpnia, godz. 18.30

miejsce:

Kacwin, kościół Wszystkich Świętych ul. św. Anny 145

GPS: 49°22'27.696"N, 20°17'33.216"E

mini-wykład:

Katarzyna Wiwer — Bach i Buxtehude: W drodze do mistrza

Bach i jego mistrz: „Jesu, meine Freude” Bach i Buxtehude

wykonawcy:

Scepus Baroque

Katarzyna Wiwer — sopran

Anna Zawisza — sopran

Marcin Liweń — alt

Maciej Gocman — tenor

Andrzej Zawisza — bas, dyr. art. projektu

Violetta Szopa-Tomczyk, Dominika Małecka — skrzypce barokowe

Katarzyna Cichoń — wiolonczela barokowa

Jan Baciak — pozytyw

program:

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Sonata C-dur BWV 1037

adagio — alla breve — largo — gigue/presto

Dieterich Buxtehude (1637–1707) Jesu meine Freude BuxWV 60

Dietrich Buxtehude

Sonata C-dur BuxWV 266

adagio — allegro — presto — adagio — allegro — adagio — presto — adagio lento

Johann Sebastian Bach

Sonata G-dur BWV 1030

largo — vivace — adagio — presto

Johann Sebastian Bach Jesu meine Freude BWV 227

Scepus Baroque

Zespół Scepus Baroque to formacja, która powstała w 2013 roku jako orkiestra festiwalowa związana z realizacją idei muzycznych realizowanych na festiwalu Barok na Spiszu, od którego zespół wzięł nazwę. Pomysłodawczynią i animatorką zespołu jest śpiewaczka Katarzyna Wiwer, dyrektor artystyczny festiwalu. Ideą zespołu są wykonania muzyki barokowej pełne energii, świeżości, otwarte na nowe, niekonwencjonalne interpretacje i konteksty. Zespół skupia artystów wysokiej klasy, specjalizujących się w wykonaniach muzyki dawnej, również tych wychodzących poza purystyczny styl wykonywania tej muzyki; łączących różne zainteresowania muzyczne, różne inspiracje, w nową, ciekawą, świeżą całość. Ideą naszą jest by życie zespołu nie kończyło się jedynie na koncertowaniu festiwalowym, a zespół występując również poza Spiszem miał okazję być wizytówką festiwalu Barok na Spiszu oraz żywą promocją Spisza. Zespół zrealizował dotąd dwa projekty koncertowe. Podczas II festiwalu Barok na Spiszu 2013 odbył się entuzjastycznie przyjęty przez publiczność koncert barokowej muzyki Ameryki Łacińskiej. Dyrektorem artystycznym tego projektu był Martin Daniel Zorzano, znakomity meksykański muzyk, grający na violone. Podczas koncertu wykonane zostały utwory kompozytorów działających na terenach Meksyku, Boliwii i Peru, głównie w XVII wieku. Podczas III edycji festiwalu Barok na Spiszu zespół Scepus Baroque wystąpił z premierowym programem złożonym z utworów Marcina Mielczewskiego, a dyrektorem tego projektu był Andrzej Zawisza, który poprowadził koncert od pozytywu. Na program złożyły się: Nieszpory niedzielne (*Vesperae dominicales*), koncerty kościelne oraz canzony tego kompozytora. Na tegoroczną edycję festiwalu Barok na Spiszu zespół przygotowuje dwa koncerty — na pierwszym z nich zespół zaprezentuje muzykę Jana Sebastiana Bacha w zderzeniu z muzyką kompozytora, który był dla Bacha mistrzem i którego Bach darzył niezwykłą estymą — Dietericha Buxtehudego. Na tym koncercie wykonane zostaną m.in. dwa motety obu kompozytorów, napisane do tego samego tekstu: *Jesu, meine Freude*. Dyrektorem artystycznym tego projektu będzie, znany już z zeszłego roku, znakomity klawesynista Andrzej Zawisza, który w tym programie wystąpi, jako głos basowy. Drugim projektem zespołu Scepus Baroque w tej edycji festiwalu będzie koncert, na którym zaprezentujemy Bacha i jego odpowiedź na słynne, zarówno w czasach baroku, jak i teraz, *Stabat Mater* Giovanniego Battisty Pergolesiego, które Bach twórczo sparafrazował, tworząc nowe dzieło — motet *Tilge, Höchster, meine Sünden*, oparty na tekście pokutnego psalmu 51. W tym projekcie zespół poprowadzi od pozytywu znakomity, znany nie tylko z ciekawych realizacji muzyki kompozytorów gdańskich, tudzież z fal drugiego programu polskiego radia, szef artystyczny zespołu Goldberg Baroque Ensemble, organista, organolog, kompozytor i dyrygent — Andrzej Szadejko.

Jesu, meine Freude

* 1. Chorał

Jesu, meine Freude,
Meines Herzens Weide,
Jesu, meine Zier,
Ach wie lang, ach lange
Ist dem Herzen bange
Und verlangt nach dir!
Gottes Lamm, mein Bräutigam,
Außer dir soll mir auf Erden
Nichts sonst Liebess werden.

2. (Rz, 8,1)

Es ist nun nichts Verdammliches an denen, die in Christo Jesu sind, die nicht nach dem Fleische wandeln, sondern nach dem Geist.

* 3. Chorał

Unter deinem Schirmen
Bin ich vor den Stürmen
Aller Feinde frei.
Laß den Satan wittern,
Laß den Feind erbittern,
Mir steht Jesus bei.
Ob es itzt gleich kracht und blitzt,
Ob gleich Sünd und Hölle schrecken:
Jesus will mich decken.

4. (Rz, 8,2)

Denn das Gesetz des Geistes, der da lebendig macht in Christo Jesu, hat mich frei gemacht von dem Gesetz der Sünde und des Todes.

* 5. Chorał

Trotz dem alten Drachen,
Trotz des Todes Rachen,
Trotz der Furcht darzu!
Tobe, Welt, und springe,
Ich steh hier und singe
In gar sicherer Ruh.
Gottes Macht hält mich in acht;
Erd und Abgrund muss verstummen,
Ob sie noch so brummen.

6. (Rz, 8,9)

Ihr aber seid nicht fleischlich, sondern geistlich, so anders Gottes Geist in euch wohnt. Wer aber Christi Geist nicht hat, der ist nicht sein.

* 7. Chorał

Weg mit allen Schätzen!
Du bist mein Ergötzen,
Jesu, meine Lust!

Jezu ma radości

1. Chorał

Jezu, ma radości,
Duszy mej miłości,
Drogi Jezu mój,
Kiedyż za swym Panem
Tęsknić już przestanę,
Głos usłyszę Twój?
Tyś jest oblubieńcem mym;
Nic miłszego ponad Ciebie
Nie znam tu ni w niebie.

2. (Rz, 8,1)

Przełoż teraz żadnego potępienia nie masz tym, który będąc w Chrystusie Jezusie nie według ciała chodzą, ale według Ducha.

3. Chorał

Tyś jest mym schronieniem;
Pod Twych skrzydeł cieniem
Nie zatrzwożę się...
Niech pękają skały,
Drży krąg ziemi cały —
Jezus chroni mnie.
Choćby w przepaść runął świat,
Choć mnie grzech i piekło goni,
Jezus mnie obroni.

4. (Rz, 8,2)

Albowiem zakon Ducha żywota, który jest w Chrystusie Jezusie, uwolnił mię od zakonu grzechu śmierci.

5. Chorał

Śmierć niech postrach mnoży,
Szatan niech się sroży —
Nie odstępę wstecz.
Burz się, szalej, świecie,
Jam bezpieczny przecież;
Więc bojaźni, precz!
Bóg mą tarczą, zbroją mą —
Choć otchłanie wrą spienione,
W Panu mam obronę.

6. (Rz, 8,9)

Lecz wy nie jesteście w ciele, ale w duchu, gdyż Duch Boży mieszka w was: a jeżeli kto Ducha Chrystusowego nie ma, ten nie jest jego.

7. Chorał

Za nic mam rozkosze.
Nad ich czar przenoszę
Ciebie, Zbawco dusz.

Weg ihr eitlen Ehren,
 Ich mag euch nicht hören,
 Bleibt mir unbewusst!
 Elend, Not, Kreuz, Schmach und Tod
 Soll mich, ob ich viel muss leiden,
 Nicht von Jesu scheiden.

8. (Rz, 8,10)

So aber Christus in euch ist, so ist der Leib zwar tot um
 der Sünde willen; der Geist aber ist das Leben um der
 Gerechtigkeit willen.

* 9. Chorał

Gute Nacht, o Wesen,
 Das die Welt erlesen,
 Mir gefälltst du nicht.
 Gute Nacht, ihr Sünden,
 Bleibet weit dahinten,
 Kommt nicht mehr ans Licht!
 Gute Nacht, du Stolz und Pracht!
 Dir sei ganz, du Lasterleben,
 Gute Nacht gegeben.

10. (Rz, 8,11)

So nun der Geist des, der Jesum von den Toten aufer-
 wecket hat, in euch wohnt, so wird auch derselbige, der
 Christum von den Toten auferwecket hat, eure sterbliche
 Leiber lebendig machen um des willen, dass sein Geist
 in euch wohnt.

* 11. Chorał

Weicht, ihr Trauergeister,
 Denn mein Freudenmeister,
 Jesus, tritt herein.
 Denen, die Gott lieben,
 Muss auch ihr Betrüben
 Lauter Zucker sein.
 Duld ich schon hier Spott und Hohn,
 Dennoch bleibst du auch im Leide,
 Jesu, meine Freude.

Za nic czcze honory,
 Świetne ich pozory
 Mnie nie ludzą już.
 Ani nędza, krzyż ni śmierć
 Nie oderwą mnie od Niego,
 Od Jezusa mego.

8. (Rz, 8,10)

Ale jeżeli Chrystus w was jest, tedy ciało jest martwe
 dla grzechu, a duch jest żywy dla sprawiedliwości.

9. Chorał

Dobranoc natura,
 Któraś świat wybrała,
 Mnie nie zwabisz już.
 Dobranoc, o grzechy,
 Idźcie precz ode mnie
 Precz od światła dnia!
 Żegnaj pycho i zbytku
 I ty życia próżności
 Dobranoc mówię wam!

10. (Rz, 8,11)

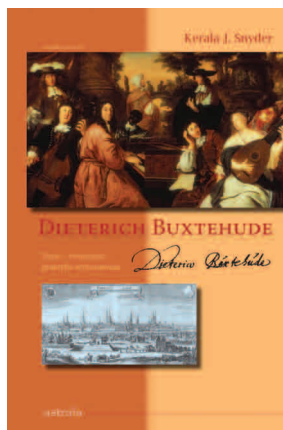
A jeżeli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych,
 mieszka w was, ten który wzbudził Chrystusa z
 martwych, ożywi i śmiertelne ciała wasze przez Ducha
 swego, który w was mieszka.

11. Chorał

Ustań, smutku wszelki,
 Pocieszyciel wielki,
 Jezus przy mnie tuż.
 Miłujących Boga,
 Choć ich gnębi trwoga,
 Radość wita już;
 Choć tu w znoju dźwigam krzyż,
 Ty położysz kres żałości,
 Jezu, ma radości!

tłum. chorału Jan Franek (1677); fragmenty Listu
 św. Pawła do Rzymian wg Biblii Gdańskiej (1632);
 tłum. fragmentu nr 9 Katarzyna Wiwer

fragmenty oznaczone gwiazdką (*) odnoszą się do
 tekstu „Jesu, meine Freude” D. Buxtehudego

Jedyna w języku polskim monografia Dietericha Buxtehudego (jego
 życie, twórczość i praktyka wykonawcza), pióra znakomitej amery-
 kańskiej muzykolożki Kerali Snyder. Książka ta wypełnia dotkliwą
 lukę w polskiej bibliografii dotyczącej omawianego kompozytora
 i okresu, w którym żył i działał.

Wydawnictwo Astraia, Kraków 2009, 656 stron, płyta CD

Krempachy

węg. Bélakorompa, do 1899 Dunajecz-Krempach, niem. Krempach

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół św. Marcina** wybudowany w I poł. wieku XVI, jego wyposażenie zaś pochodzi z połowy XVIII wieku
- **kościół św. Walentego** leżący na zachodnim skraju wsi bezwieżowy kościół cmentarny, wybudowany w roku 1761 na miejscu starego drewnianego kościoła
- rezerwat przyrody **Przełom Białki** pod Krempachami

16 sierpnia, godz. 18.30

miejsce:

Krempachy, kościół św. Marcina, ul. Kamieniec 25

GPS: 49°26'6.72"N, 20°9'48.599"E

mini-wykład:

ks. Dariusz Ostrowski — Kościół św. Marcina w Krempachach

Bach i Telemann — kompozytorzy dworów polskich

wykonawcy:

Michaela Koudelková — flet prosty

Andrzej Zawisza — klawesyn

program:

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Sonata organowa G-dur BWV 530 (transkrypcja na flet prosty i klawesyn)

[allegro] — lente — allegro

Georg Philipp Telemann (1681–1767)

Sonata C-dur ze zbioru „Essercizii Musici” g-moll TWV 41:C5

na flet i basso continuo

adagio.allegro — larghetto — vivace

Johann Sebastian Bach

Suita francuska G-dur BWV 816

allemande — courante — sarabande — gavotte — bourrée-loure — gigue

Georg Philipp Telemann

Sonata d-moll ze zbioru „Essercizii Musici” TWV 41:d4 na flet i basso continuo

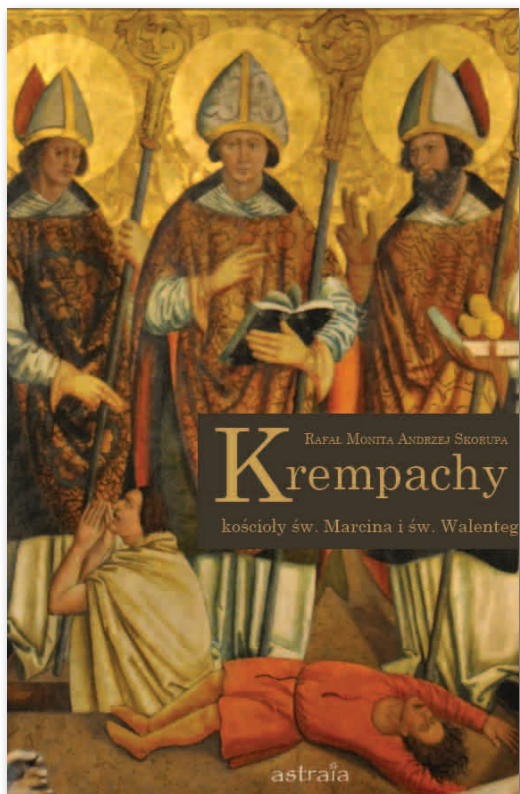
affettuoso — presto — grave — allegro

Johann Sebastian Bach

Sonata organowa C-dur BWV 529 (transkrypcja na flet prosty i klawesyn)

allegro — largo — allegro

Książka jest pierwszą monografią opisującą zabytki sakralne znajdujące się na terenie wsi Krempachy na Polskim Spiszu. Kościół „farny” św. Marcina oraz usytuowany na cmentarzu kościół św. Walentego są świadkami bogatych dziejów tej ziemi. Album zawiera zarówno obszerny rys historii samych Krempach oraz obu kościołów, jak też szczegółowy opis ich wnętrza oraz wyposażenia pióra prof. Andrzeja Skorupy, ilustrowany ponad 70 barwnymi fotografiami Rafała Monity.

Wydawnictwo Astraia, Kraków 2015, 64 strony

Frydman

słow. Fridman, węg. Frigyesvágása, niem. Friedmann

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół św. Stanisława** (XIV w.), a w nim romańskie okienko w zakrystii, ołtarz główny (XVIII w.), kaplica Karmelitańska z rokokowym dwustronnym ołtarzem
- **kasztel, dwór obronny** (XVI w.) piętrowy murowany dwór obronny typowy dla terenów Spisza, zbudowany przez Jerzego Horvatha Palocsaya w latach 1585–1590 jako wiejska rezydencja o charakterze obronnym.
- **piwnice frydmańskie** (XIX w.), dawniej pełne wina

22 sierpnia, godz. 18.30

miejsce:

Frydman, kościół św. Stanisława, ul. Kościelna 1

GPS: 49°26'54.455"N, 20°13'56.352"E

mini-wykład:

Andrzej Szadejko — Pergolesi czy Bach — parodie, pastisze, plagiaty

wykonawca:

Scepus Baroque

Katarzyna Wiwer — sopran

Helena Poczykowska — mezzosopran

Marzena Biwo, Małgorzata Malke — skrzypce barokowe

Justyna Rekść-Raubo — wiolonczela barokowa

Natalia Reichert — altówka barokowa

Anna Wiktoria Swoboda — teoreba

Andrzej Szadejko — pozytyw, dyr. art. projektu

program:

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Tilge, Höchster, meine Sünden BWV 1083

Versus 1 Tilge, Höchster, meine Sünden (Soprano, Alto)

Versus 2 Ist mein Herz in Missetaten (Soprano)

Versus 3 Missetaten, die mich drücken (Soprano, Alto)

Versus 4 Dich erzürnt mein Tun und Lassen (Alto)

Versus 5 Wer wird seine Schuld verneinen (Soprano, Alto)

Versus 6 Wer wird, Herr, dein Urteil mindern (Soprano, alto)

Versus 7 Sieh, ich bin in Sünd empfangen (Soprano)

Versus 8 Sieh, du willst die Wahrheit haben (Alto)

Versus 9 Wasche mich doch rein von Sünden (Soprano, Alto)

Versus 10 Laß mich Freud und Wonne spüren (Soprano, Alto)

Versus 11 Schau nicht auf meine Sünden (Soprano, Alto)

Versus 12 Stoß mich nicht von deinen Augen (Soprano, Alto)

Versus 13 Gib, o Höchster, Trost ins Herze (Soprano, Alto)

Versus 14 Denn ich will die Sünder lehren (Soprano, Alto)

Versus 15 Laß, o Tilger meiner Sünden (Soprano, Alto)

Versus 16 Öffne Lippen, Mund und Seele (Alto)

Versus 17 Denn du willst kein Opfer haben (Soprano, Alto)

Versus 18 Herz und Geist, voll Angst und Grämen (Soprano, alto)

Versus 19 Laß dein Zion blühend dauern (Soprano, Alto)

Versus 20 Alsdann soll dein Ruhm erschallen (Soprano, Alto)

Tilge, Höchster, meine Sünden

Versus 1

Tilge, Höchster, meine Sünden.
deine Eifer laß verschwinden,
laß mich deine Huld erfreuen.

Versus 2

Ist mein Herz in Missetaten
und in große Schuld geraten,
wasch es selber, mach es rein.

Versus 3

Missetaten, die mich drücken,
muß ich mir itzt selbst aufrücken;
Vater, ich bin nicht gerecht.

Versus 4

Dich erzürnt mein Tun und Lassen,
Tun und lassen muß du hassen,
weil die Sünde mich geschwächt.

Versus 5

Wer wird seine Schuld verneinen
oder gar gerecht erscheinen?
Ich bin doch ein Sündenknecht.

Versus 6

Wer wird, Herr, dein Urteil mindern
oder deine Strafe hindern?
Du bist recht, dein Wort ist recht.

Versus 7

Sieh, ich bin in Sünd empfangen,
Sünden hab ich hier begangen,
seit daß ich geboren ward.

Versus 8

Sieh, du willst die Wahrheit haben,
die geheimen Weisheitsgaben
hast du selbst mir offenbart.

Versus 9

Wasche mich doch rein von Sünden,
daß kein Makel mehr zu finden,
wenn der Isop mich besprengt.

Versus 10

Laß mich Freud und Wonne spüren,
laß mich fröhlich triumphieren,
wenn das Kreuz mich hart bedrängt.

Versus 11

Schaue nicht auf meine Sünden,
tilge sie, laß sie verschwinden.
Geist und Herze mache neu.

Versus 12

Stoß mich nicht von deinen Augen,

Zmiluj się nademną, Boże!

Zmiluj się nademną, Boże! według miłosierdzia twego;
według wielkich litości twoich zgładź nieprawości moje.

Omyj mię doskonale od nieprawości mojej,
a od grzechu mego oczyść mię.

Albowiem ja znam nieprawość moją,
a grzech mój przedemną jest zawždy.

Tobie, tobiem samemu zgrzeszył, i złem przed oczyma
twemi uczynił, abyś był sprawiedliwy w mowie twojej,
i czystym w sądzie twoim.

Oto w nieprawości poczęty jestem,
a w grzechu poczęła mię matka moja.

Oto się kochasz w prawdzie wewnętrznej,
a skrytą mądrość objawiłeś mi.

Oczyść mię, isopem, a oczyszczon będę;
omyj mię, a nad śnieg wybielony będę.

Daj mi słyszeć radość i wesele, a niech się rozradują
kości moje, któreś pokruszył.

Odwróć oblicze twoje od grzechów moich,
a zgładź wszystkie nieprawości moje.

Serce czyste stwórz we mnie, o Boże! a ducha prawego
odnów we wnętrzościach moich.

Nie odrzucaj mię od oblicza twego,
a Ducha swego świętego nie odbieraj odemnie.

Przywróć mi radość zbawienia twego,
a duchem dobrowolnym podeprzyj mię.

Tedy będę nauczał przestępców dróg twoich,
aby się grzesznicy do ciebie nawrócili.

Wyrwij mię z pomsty za krew, o Boże, Boże zbawienia
mojego! a język mój będzie wysławiał sprawiedliwość
twoją.

Panie! otwórz wargi moje, a usta moje opowiadać będą
chwałę twoją.

und soll fort mein Wandel taugen,
o, so steh dein Geist mir bei.

Versus 13

Gib, o Höchster, Trost ins Herze,
heile wieder nach dem Schmerze,
rüst mich aus mit deinem Geist.

Versus 14

Denn ich will die Sünder lehren,
daß sie sich zu dir bekehren
und nicht tun, was Sünde heißt.

Versus 15

Laß, o Tilger meiner Sünden,
alle Blutschuld gar verschwinden.
daß mein Loblied, Herr, dich ehrt.

Versus 16

Öfne Lippen, Mund und Seele,
daß ich deinen Ruhm erzähle,
der alleine dir gehört.

Versus 17

Denn du willst kein Opfer haben,
sonsten brächt ich meine Gaben;
Rauch und Grand gefällt dir nicht.

Versus 18

Herz und Geist, voll Angst und Grümen,
wirst du, Höchster, nicht beschämen,
weil dir das dein Herze bricht.

Versus 19

Laß dein Zion blühend dauern,
baue die verfallnen Mauern,
alsdann opfern wir erfreut.

Versus 20

Alsdann soll dein Ruhm erschallen,
alsdann werden dir gefallen
Opfer der Gerechtigkeit.
Amen.

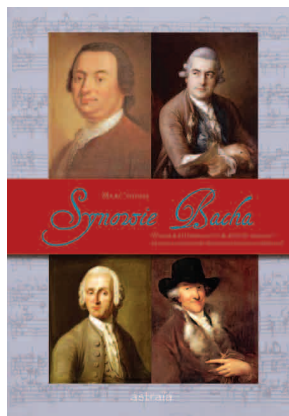
Albowiem nie pragniesz ofiar, choćbym ci je dał,
ani całopalenia przyjmiesz.

Ofiary Bogu przyjemne duch skruszony; sercem
skruszonym i strapionem nie pogardzisz, o Boże!

Dobrze uczynić według upodobania twego Syonowi;
pobuduj mury Jeruzalemskie.

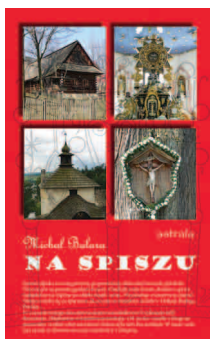
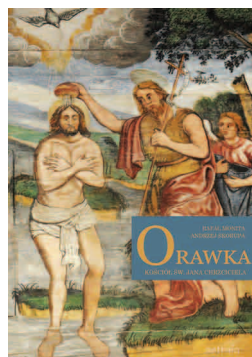
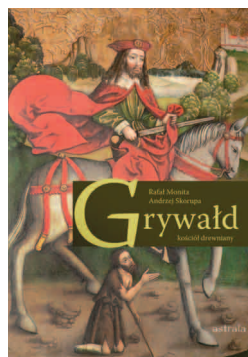
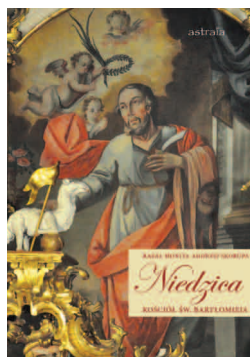
Tedy przyjmiesz ofiary sprawiedliwości, ofiary ogniste,
i całopalenia; tedy cielce ofiarować będą na ołtarzu
twoim.

Psalm 51 wg Biblii Gdańskiej (1632)

Już niedługo pojawi się na polskim rynku wydawniczym oczekiwana
od dawna publikacja o życiu i twórczości synów Jana Sebastiana
Bacha autorstwa znanego francuskiego muzykologa Marca Vignala,
autora wielu książek o muzyce i muzykach.

Wydawnictwo Astralia, Kraków 2016, 400 stron, szczególnie na astralia.pl

Wydawnictwo Astraia poleca książki z serii „Zabytkowe kościoły Podtatrza”:
**Niedzica, Szczawnica, Orawka, Frydman, Grywałd (drugie wydanie), Nowy Targ (kościół św. Anny) Łopuszna oraz
 Krempachy. Jesienią 2015 ukaże się nowość w serii: **album o kościele Wszystkich Świętych w Kacwinie.****
 Wydawnictwo poleca także książki o tematyce spiskiej autorstwa Spiszaka Michała Baławy.

Informacja, zamówienia, kontakt:
 tel./faks 12 654 95 86, e-mail: astraia@astraia.pl
 więcej na www.astraia.pl

Niedzica

słow. Nedeca, węg. Nedec/Nyznecz, niem. Netzdorf/Nisitz

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół św. Bartłomieja** (XIV w.), a w nim polichromie (XV w.), tryptyk św. Bartłomieja (XV w.), ołtarz główny (XVIII w.), kaplicę Matki Bożej Bolesnej (XVIII w.)
- **zamek Dunajec** (XIV w.) budowany przez stulecia, zamieszkały do dzisiaj
- **spichlerz** (XVIII w.)
- **kaplica św. Rozalii** (XVII w.)
- **cmentarz Salamonów**
- **dawna celnica**
- **elektrownia wodna i zapora na Dunajcu**

23 sierpnia, godz. 18.30

miejsce:

Niedzica, kościół św. Bartłomieja, ul. 3 Maja 91

GPS: 49°24'31.355"N, 20°18'1.187"E

mini-wykład:

Tomasz Orłow — Sztuka improwizacji

W stylu Bacha: Koncert organowy z niespodzianką

wykonawca:

Tomasz Orłow — organy

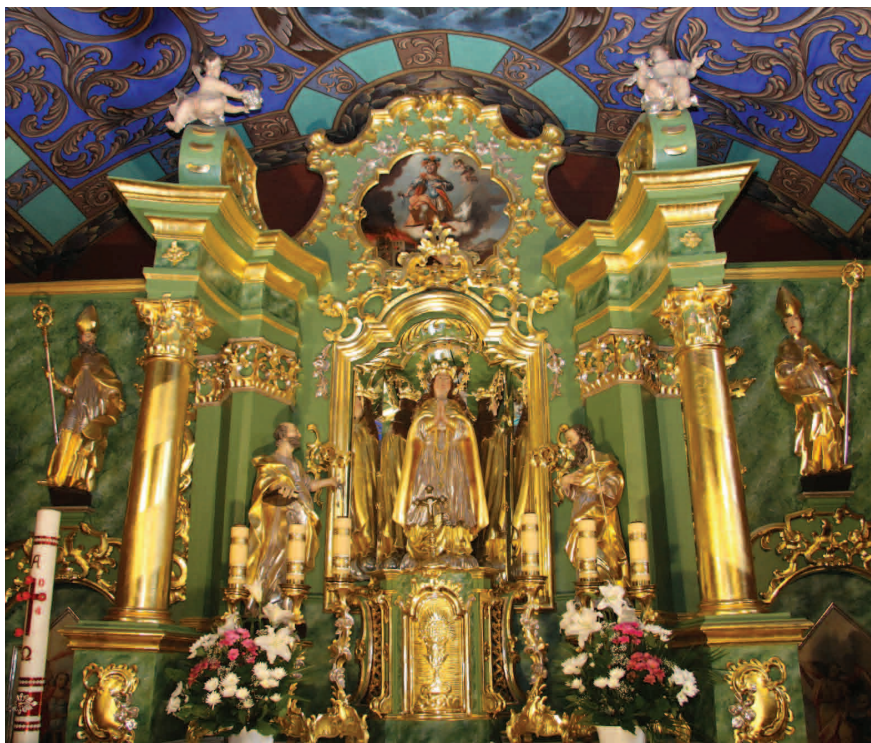
program:

niespodzianka

Jurgów

słow. Jurgov, węg. Szepesgyörke, niem. Jurkau/Jörg

trzeba zobaczyć koniecznie:

- drewniany **kościół pw. św. Sebastiana Męczennika i Matki Bożej Różańcowej** ufundowany w roku 1675 przez sołtysa Jakuba Kneža i młynarza Mikołaja
- **Zagroda Sołtysów** (nazwa od nazwiska ostatnich właścicieli), zbudowana w 1861 r., przykład typowej, ubogiej, drewnianej, chłopskiej chałupy spiskiej (dziś oddział Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem)
- unikatowy zespół kilkudziesięciu drewnianych **szalasów pasterskich** na Polanie Podokólne
- **Jurgowskie Stajnie**, zwane też Jurgowskimi Szalasami — oryginalne osiedle pasterskie pośród łąk, pomiędzy zabudowaniami wsi Dursztyn, a zboczami Żaru; w zakolu górnej części doliny Przecznego Potoku (Przecznie, Przeczny, Browarczyska), u wylotu wąskiej i dzikiej dolinki Piekiełko pomiędzy Żarem a Gajną Skalą.

29 sierpnia, godz. 18.30

miejsce:

Jurgów, kościół św. Sebastiana, Jurgów 1

GPS: 49°20'33.072"N, 20°8'8.267"E

mini-wykład:

Rafał Monita — Bach—Haendel znajdź różnice

Spiska kolacja na cztery ręce: Bach vs Haendel

wykonawcy:

Karpacka Orkiestra Barokowa

Katarzyna Wiwer — sopran

Magdalena Pilch — flet traverso

Joanna Walczak — skrzypce barokowe

Jerzy Walczak — wiolonczela barokowa

Patrycja Domagalska-Kałuża — klawesyn, dyr. art.

Bartłomiej Chowaniec — recytacja

program:

Johann Sebastian Bach (1685—1750) Trio sonata G-dur BWV 1038

Largo Vivace Adagio Presto

Georg Friedrich Haendel (1685—1759) Sonata D-dur na skrzypce i bc op. 1

Afetuoso Allegro Larghetto Allegro

Johann Sebastian Bach Ei! Wie schmeckt der Kaffee süße z „Kantaty o Kawie” BWV 211

Johann Sebastian Bach Sonata E-dur na flet traverso i bc BWV 1035

Adagio ma non tanto Allegro Siciliano Allegro assai

Georg Friedrich Haendel Aria Flammende Rose HWV 210

Georg Friedrich Haendel Trio sonata h-moll op. 2

Andante Allegro ma non troppo Allegro

Georg Friedrich Haendel Aria Singe Seele, Gott zum Preise HWV 206

Karpacka Orkiestra Barokowa

to orkiestra powstała w 2011 roku z inicjatywy klawesynistki Patrycji Domagalskiej oraz absolwentów Królewskiego Konserwatorium Muzycznego w Hadze. Od 2013 roku współpracuje z pedagogami łódzkiej Akademii Muzycznej. Wykonuje repertuar XVII i XVIII wieku ze szczególnym naciskiem na barokową muzykę taneczną zgodnie z założeniami epoki grając na instrumentach historycznych lub ich kopiach. Orkiestra współpracuje z Baletami Dworskimi: Cracovia Danza i Sotto le Stelle, realizując autorskie projekty, a członkowie orkiestry występują także z wieloma orkiestrami i zespołami muzyki dawnej takimi jak: European Union Baroque Orchestra, Capella Cracoviensis, Wrocławska Orkiestra Barokowa, Nova Silesia czy Collegium Musicum den Haag. Zespół jest rezydentem Podkarpackiej Letniej Akademii Muzyki oraz krosieńskiej Kultury Wieków Dawnych, gdzie poza koncertami i widowiskami taneczno-muzycznymi współtworzy programy lekcji artystyczno-edukacyjnych dla dzieci i młodzieży. Orkiestra koncertowała także w Filharmonii Łódzkiej (2012), a w 2013 roku w ramach programu Instytutu Muzyki i Tańca Nowe Interpretacje prawiła Nieszpory D-dur A. Dankowskiego znajdujące się w muzykaliach jasnogórskich. Występuje także w składzie kameralnym.

**Schweigt stille, plaudert nicht, BWV 211
(Kaffeekantate)**

Aria

Ei! wie schmeckt der Coffee süße,
Lieblicher als tausend Küsse,
Milder als Muskatwein.
Coffee, Coffee muss ich haben,
Und wenn jemand mich will laben,
Ach, so schenkt mir Coffee ein!

Flammende Rose, Zierde der Erden, HWV 210

Flammende Rose, Zierde der Erden,
Glänzender Gärten Bezaubernde Pracht!
Augen, die deine Vortrefflichkeit sehen,
Müßten vor Anmut erstaunet Gestehen,
Daß dich ein göttlicher Finger gemacht.

Singe, Seele, Gott zum Preise, HWV 206

Singe, Seele, Gott zum Preise,
Der auf solche weise Weise
Alle Welt so herrlich schmückt.
Der uns durchs Gehör erquickt,
Der uns durchs Gesicht entzückt,
Wenn Er Bäum' und Feld beblühet,
Sei gepreiset, sei gerühmet!

**Schweigt stille, plaudert nicht, BWV 211
(Kantata o kawie)**

Aria

Ach! Jakże słodko smakuje kawa,
milej niż tysiące całusów,
i łagodniej niż muskatowe wino.
Kawy, kawy koniecznie mi trzeba
i gdy kto radość sprawić mi chce
ach, niech naleje mi kawy!

Płomienne róże, klejnoty ziemi

Płomienne róże, klejnoty ziemi,
Pysznij się w ogrodzie swym cudownym czarem!
Oczy, gdy podziwiają waszą wspaniałość,
I z zachwytu nie mogą się od was oderwać
Widzą w was Boży palec waszego Stwórcy

Śpiewaj Duszo na chwałę Pana

Śpiewaj Duszo na chwałę Pana
Który w swojej wielkiej mądrości
Tak pięknie ozdobił świat cały!
Ten, który słuch nasz mile łechce
A oczom naszym rzeczy czarowne ukazuje,
Ten, który sprawia, że kwitną drzewa i łąki,
Niechaj będzie pochwalony!
Niechaj będzie wysławiony!

tłum. Katarzyna Wiwer

Jan Baciak

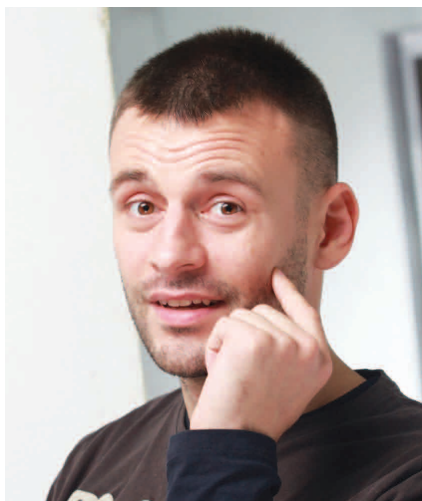
ukończył Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną II st. im. I. J. Paderewskiego w Krośnie w klasie organów Tadeusza Rymarza. Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Krakowie klasy organów dr. hab. Marcina Szelesta (dyplom z wyróżnieniem) oraz klasy klawesynu prof. Magdaleny Myczki i as. Andrzeja Zawiszy. W roku 2012, w ramach programu wymiany studentów Erasmus, studiował grę na organach w Hochschule für Musik und Theater w Hamburgu w klasie prof. Pietera van Dijka oraz prof. Wolfganga Zera. W 2010 roku zdobył III nagrodę na II Akademickim Konkursie Organowym „Romuald Sroczyński in memoriam” w Poznaniu, natomiast w 2011 roku zajął II miejsce na 10° Concorso Internazionale di esecuzione e composizione „Don Vincenzo Vitti” w Castellana Grotte (Włochy) oraz IV miejsce na Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Organowej Jehana Alaina w Krakowie. Był stypendystą International Summer School in Dartington (Anglia), w ramach którego odbył kurs organowy prowadzony przez Davida Titteringtona. Jest członkiem zespołu muzyki dawnej Soundguardians, z którym w październiku 2013 roku zdobył I nagrodę na Międzynarodowym Festiwalu i Konkursie Muzyki Dawnej Musica Antiqua Viva w Żorach. Brał udział w kursach interpretacji muzyki organowej prowadzonych przez takich profesorów jak: Lorenzo Ghielmi, Daniel Roth, Martin Schmeding, Julian Gembalski, Daniel Zaretsky, Krzysztof Urbaniak, Andrew Henderson, Magdalena Czajka. Współpracował m.in. z Capellą Cracoviensis oraz Filharmonią Krakowską występując pod batutą takich dyrygentów jak: Andrew Parrott, Fabio Bonizzoni czy Paul Esswood.

Marzena Biwo

w 2012 roku ukończyła studia w krakowskiej Akademii Muzycznej w klasie prof. Mieczysława Szlezera i mgr Zbigniewa Pilcha oraz w roku 2014 w klasie mgr Martyny Pastuszki w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Swoje umiejętności i muzyczną osobowość kształtowała także na licznych kursach mistrzowskich pod okiem profesorów takich jak Sigiswald Kuijken, Rachel Podger, Antoinette Lohmann czy Kaja Danczowska. Jako kameralista i muzyk orkiestrowy regularnie koncertuje na terenie całej Polski i Europy. Współpracuje z najlepszymi polskimi orkiestrami barokowymi, takimi jak Arte dei Suonatori, {OH!} Orkiestra Historyczna czy Capella Cracoviensis. Występuje także z wieloma europejskimi zespołami muzyki dawnej, m.in. Contrasto Armonico, Orchester 1756.

Bartłomiej Chowaniec

aktor. Absolwent krakowskiej PWST im. L. Solskiego. W latach 2002 – 2006 związany z Teatrem im. J. Osterwy w Lublinie, gdzie zadebiutował rolą Benvolia w „Romeo i Julii” W. Shakespeare’a. Na deskach tego teatru zagrał m.in. Helikona w „Caliguli” A. Camusa. Współpracował także z Teatrem im. L. Kruczkowskiego w Zielonej Górze, gdzie zagrał Jana w przedstawieniu „Cześć faszysto!” w reżyserii Michaela Beckera. Związany był z Teatrem im. St. I. Witkiewicza w Zakopanem, gdzie zagrał m.in. Sahaka w „Barabasz” P. Lagerkvista, Jazona i Posłańca w „Sytuacjach wg Medei” Eurypidesa. Współpracuje też z warszawską Sceną Przodownik, gdzie współtworzy „Kabaret na koniec świata”. Pochodzi z Poronina.

Katarzyna Cichoń

jest absolwentką Akademii Muzycznej w Krakowie. Studiowała w klasie wiolonczeli dra hab. Adama Klocka oraz w klasie wiolonczeli barokowej dr hab. Teresy Kamińskiej. W 2015 roku ukończyła studia podyplomowe w Universität für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu w klasie kameralistyki prof. Johannesa Meissla. Od 2015 roku kontynuuje studia w Mozarteum Universität w Salzburgu w klasie wiolonczeli barokowej prof. Marco Testori. Solowe umiejętności doskonaliła na kursach interpretacji muzycznej w kraju i za granicą, pracując m.in. pod kierunkiem Tomasza Strahla, Kazimierza Michalika (Polska), Clausa Reicharda, Kristin von der Goltz (Niemcy), Surena Bagratuni (USA). Katarzyna Cichoń jest finalistką międzynarodowych konkursów York Early Music International Young Artists Competition 2015 (York, Anglia) a także International Biber Competition 2015 (St. Florian, Austria). Brała udział w licznych festiwalach, m.in.: Festiwal Copernicus w Londynie, Oudemuziek Festival w Utrechcie, Festiwal Muzyki Polskiej w Krakowie, Bachwoche w Wiedniu, Tartini Festival w Piranie (Słowenia), Międzynarodowy Festiwal Muzyki Nowej w Darmstadt (Niemcy), Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Festiwal Nitrianska hudobna jesen, Festiwal Pocta Žerotínům w Valašské Meziříčí (Czechy). Katarzyna Cichoń współpracowała m.in. z Capellą Cracoviensis, Orchestrą 1756 (Salzburg). Od 2012 roku współtworzy międzynarodową orkiestrę barokową Il Giardino d’Amore, z którą koncertuje w Polsce i za granicą.

Patrycja Domagalska-Kałuża

klawesynistka i kameralistka. Pomysłodawca i kierownik artystyczny Podkarpackiej Letniej Akademii Muzyki. Współzałożycielka zespołów: Ensemble Barocum i Karpackiej Orkiestry Barokowej. Absolwentka Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi w klasie klawesynu prof. Ewy Piaseckiej oraz Królewskiego Konserwatorium w Hadze (dyplom mistrzowski w klasie Fabio Bonizzoni i Patricka Ayrtona). Swoje umiejętności rozwijała w Académie Musicale de Villecroze i Formation Professionnelle de Royaumont we Francji oraz jako stypendystka międzynarodowych kursów mistrzowskich w Norwegii, Niemczech i Austrii, pracując pod kierunkiem klawesynistów: Blandine Rannou, Huguette Dreyfus, Ketila Haugsanda, Roberta Hilla, Nicolasa Parle'a, Jespera Christensena czy Marii Angad Gaur (taniec barokowy). W 2010 roku jako pierwsza polska klawesynistka reprezentowała Polskę w składzie European Union Baroque Orchestra. Realizując basso continuo występowała u boku takich artystów jak Lars Ulrik Mortensen, Ton Koopman, Fabio Bonizzoni, Christina Pluhar, Ryo Terakado, Pavlo Beznosiuk, Peter van Heyghen, Elizabeth Wallfish, Andreas Spering czy Alessandro Moccia, biorąc udział w wielu festiwalach m.in. we Francji, Anglii, Niemczech, Belgii, Macedonii, Serbii, Malcie, Luxemburgu, Słowacji, Portugalii, Hiszpanii, Holandii i Polsce. Zainteresowana tańcem barokowym współpracowała z baletem dworskim: Nederlands Historisch Dans- en Theaterensemble, a obecnie z Cracovia Danza i Sotto le Stelle. Prowadzi także działalność pedagogiczną na stanowisku wykładowcy w Akademii Muzycznej w Łodzi.

Maciej Gocman

jest cenionym w kraju i za granicą tenorem, specjalistą w zakresie wykonawstwa tzw. muzyki dawnej. W kręgu jego zainteresowań jest również muzyka współczesna. Ukończył Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Umiejętności wokalne doskonalił m.in. na Kursach Interpretacji Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej przy Międzynarodowym Festiwalu Oratoryjno-Kantatowym Wratislavia Cantans oraz na kursie interpretacji dzieł Claudio Monteverdiego prowadzonym przez Andrew Kinga. Od kilku lat z włoskim zespołem muzyki dawnej Cappella Augustana prowadzonym przez Matteo Messori realizuje dla holenderskiej wytwórni płytowej Brilliant Classics projekt nagrania na CD wszystkich dzieł Heinricha Schütza. Ma w dorobku nagranie ponad 40 płyt CD z muzyką różnych epok, liczne nagrania telewizyjne i radiowe. Występował jako solista na wielu znaczących estradach w kraju i za granicą. Koncertował w Europie, Stanach Zjednoczonych i Meksyku.

Michaela Koudelková

jest absolwentką Gimnazjum w Boskovicach i Konserwatorium w Brnie. Obecnie studiuje grę na flecie prostym w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie Petera Holtslaga. Regularnie bierze udział w letnich kursach mistrzowskich w Czechach oraz zagranicą, gdzie doskonalili swoje umiejętności w grze na flecie prostym oraz na klawesynie pod okiem czołowych czeskich, jak i zagranicznych pedagogów (Eva Harmuthová, Jan Kvapil, Ashley Solomon, Roberto Bando, William Dongois, Ketil Haug-sand, Gottfried von der Goltz, Kristin von der Goltz, Thomas Boysen, Monika Knoblochová i Erik Dippenaar). Dzięki stypendium kształciła się przez krótki czas w Hogeschool voor de Kunsten Utrecht w Nederlądach w klasie Heika ter Sheggetta. Zaprezentowała swoje umiejętności na festiwalach muzycznych w kraju i zagranicą. Współpracowała z zespołami takimi jak Musica Aeterna, Ensemble Opera Diversa, Morawska orkiestra kameralna, The Czech Ensemble Baroque, Orkiestra Barokowa AM w Krakowie, ensemble La Tempesta, Sine Nomine Ensemble. Ponadto odniosła sukces na wielu konkursach (1 miejsce w ogólnokrajowym etapie konkursu — Praga 2002, 2 miejsce i nagroda specjalna fundacji Czeskiego funduszu muzycznego — konkurs Prague Junior Note 2006). Jest też trzykrotną laureatką konkursu interpretacji w ramach Letniej szkoły muzyki barokowej w Kelči i w Holešově. W roku 2011 wzięła udział w międzynarodowym konkursie Pro Bohemia Ostrava, na którym zdobyła 1 nagrodę, tytuł Laureata i nagrodę Grand Prix. W roku 2012 zdobyła 1 nagrodę oraz nagrodę główną w kategorii gry na flecie prostym na ogólnokrajowym konkursie konserwatoriów. Zajmuje się przede wszystkim wykonawstwem muzyki dawnej i gra na kopiach dawnych instrumentów.

Marcin Liweń

ukończył Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie na Wydziale Wokalnym w klasie Artura Stefanowicza. Uczestniczył w kursach mistrzowskich u Paula Esswooda, Michaela Chansea, Marka Rzepki. Brał udział w kursach muzyki dawnej w Lidzbarku Warmińskim, Warszawie, Bydgoszczy.

Na scenach operowych występował jako Książę Orłowski w „Zemście nietoperza” (Opera na Zamku w Szczecinie, 2012), Oberon w „Śnie nocy letniej” (Teatr Wielki Opera Narodowa 2012), Otton w „Koronacji Poppei” (Teatr Collegium Nobilium 2013). W marcu 2015 wykonał partię solową altu w „Pasji św. Mateusza” J. S. Bacha w Filharmonii Śląskiej pod batutą Mathiasa Geisslera. Występował na scenach Filharmonii Narodowej, Filharmonii Śląskiej, Opery i Filharmonii Podlaskiej, Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu i Filharmonii Krakowskiej. Z repertuarem solowym i kameralnym koncertuje na festiwalach muzycznych w Polsce i za granicą - Festival de Musica Antiga Dels Pirineus (Hiszpania 2013), Forum Musicum 2013 (Wrocław), Internationales Festival Provinzlärm (Hamburg 2012).

W maju 2013 z zespołem Sabionetta dokonał nagrań płyty „Podobieństwo żywota krześcijańskiego, XVI-wieczna muzyka polska”. Płyta dostała nominację do nagrody Fryderyka w 2014 w kategorii „muzyka dawna i barokowa”. W lipcu 2014 z zespołem La Tempesta nagrywał utwory Mikołaja Zielińskiego ze zbioru „Offertoria et Communiones totius anni”.

Małgorzata Malke

absolwentka Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie Adama Musiańskiego. Ostatni rok studiów spędziła na stypendium w Grazu (Austria), będąc pod opieką artystyczną Dominiki Falger. Jest również absolwentką klasy skrzypiec barokowych. Martyny Pastuszki. Uczestniczyła w wielu warsztatach i kursach skrzypcowych prowadzonych m.in. przez Rachel Podger, Ingomara Rainera, Siemiona Yaroshevicha, Anthony'ego Spiri, Tomasza Tomaszewskiego, Piotra Pławnera. Dwukrotnie brała udział w Festiwalu Muzyki Kameralnej w Książu (2006, 2007). Jest laureatką konkursów kameralnych m.in. w Łodzi i Chorzowie. Współpracowała z Orkiestrą Kameralną AUKSO, Orkiestrą Muzyki Nowej, Vienna Classical Players, Śląską Orkiestrą Kameralną. Odkąd zajmuje się historycznym wykonawstwem muzyki dawnej współpracowała m.in. z orkiestrami Collegium Marianum z Pragi i Le Cercle de l'Harmonie z Paryża. W Polsce na stałe zaangażowana jest w działalność Wrocławskiej Orkiestry Barokowej, orkiestry „Arte dei Suonatori” oraz powstałej w 2012 r. katowickiej {oh!} Orkiestry Historycznej. Od 2007 r. współtworzy trio Extempore, będące m.in. laureatem I Konkursu Musica Antiqua Viva w Żorach. Muzykę dawną wykonuje na pochodzących z 1719 r. skrzypcach francuskiego lutnika Claude'a Pierray'a. Działalność koncertową łączy z działalnością pedagogiczną, ucząc najmłodsze dzieci gry na skrzypcach metodą Suzuki.

Dominika Małecka

absolwentka Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach specjalności teorii muzyki oraz skrzypiec barokowych pod kierunkiem mgr Martyny Pastuszki. Swoje umiejętności rozwijała również biorąc udział w kursach wykonawstwa muzyki dawnej pod okiem wielu znakomitych specjalistów w tej dziedzinie, m.in. E. Gatti, D. Plantier, M. Glodeanu, E. Onofri, R. Podger, czy A. Beyer. Występuje na wielu prestiżowych festiwalach w kraju i zagranicą zarówno jako solistka, kameralistka oraz muzyk tutti. Współpracuje regularnie z zespołami wyspecjalizowanymi w wykonawstwie muzyki na historycznych instrumentach, takimi jak: {oh!} Orkiestra Historyczna (Katowice), Wrocławska Orkiestra Barokowa (Wrocław), Capella Cracoviensis (Kraków), Parnassos (Katowice), famd.pl (Szczecin), Koelner Akademie (Kolonja/Niemcy) oraz Les Ambassadeurs (Paryż/Francja).

Tomasz Orłow

organista, improwizator, pedagog, organolog i organmistrz. Odbił studia w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie organów prof. J. Gembalskiego, uzyskując dyplom z wyróżnieniem i ocenę celującą z recytalu dyplomowego. Podczas studiów brał udział w mistrzowskich kursach interpretacji organowej prowadzonych m.in. przez prof. R. M. Stangiera, prof. I. Ella, prof. F. Klinda, prof. A. Isoira, prof. W. Zerera, prof. L. Lohmanna. Jako stypendysta Fundacji Kultury doskonalił swoje umiejętności improwizatorskie w Robert-Schumann-Musikhochschule w Düsseldorfie w klasie improwizacji organowej prof. Wolfganga Seifena. W roku 2005 obronił rozprawę doktorską zatytułowaną „Improwizacja jako sztuka kreatywna w aspekcie repliki, rekonstrukcji i interpretacji dzieła muzycznego”. Koncert przewodowy był pierwszym w Polsce w całości improwizowanym recitalem organowym. W roku 2014 otrzymał tytuł doktora habilitowanego. Tomasz Orłow prowadzi żywą działalność koncertową w kraju i za granicą związaną przede wszystkim z upowszechnianiem sztuki improwizacji organowej i fortepianowej. Jest pracownikiem Instytutu Muzyki Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Wykłada interpretację literatury organowej, improwizację i organoznawstwo. Jest autorem wykładów i publikacji poświęconych improwizacji i organologii. Prowadzi kursy improwizacji organowej i fortepianowej w kraju i za granicą. Poświęca się również pracy organmistrzowskiej i organologicznej (badawczej i dokumentacyjnej).

Magdalena Pilch

W 1997 roku ukończyła studia magisterskie w klasie fletu st. wykł. Grzegorza Olkiewicza w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. W latach 1998-2002 odbyła studia podyplomowe w klasie fletu traverso prof. dr Linde Brunmayr-Tutz w Staatliche Hochschule für Musik w Trossingen (Niemcy). W 2013 roku przeprowadziła przewód habilitacyjny w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, którego tematem była „Kompleksowa wizja fletu romantycznego w zakresie budowy, brzmienia, techniki gry i praktyki wykonawczej według Die Kunst des Flötenspiels in theoretisch-praktischer Beziehung dargestellt von A. B. Fürstenau op. 138”. Od 2000 roku współpracuje z Akademią Muzyczną we Wrocławiu prowadząc klasę fletu traverso, a od 2009 roku jest zatrudniona jako adiunkt w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Gra na fletach renesansowych, barokowych, klasycznych i romantycznych. Jest współzałożycielką pierwszego polskiego konsortu poprzecznych fletów renesansowych Epithalamion. Współpracuje z orkiestrą Fundacji Akademii Muzyki Dawnej w Szczecinie famd.pl. Od kilku lat intensywnie zajmuje się również wykonywaniem repertuaru kameralnego z 1 połowy XIX wieku na instrumentach historycznych.

Natalia Reichert

urodziła się w Lublinie, w rodzinie muzycznej. Naukę gry na skrzypcach rozpoczęła pod kierunkiem matki Magdaleny Szczepanowskiej. W 2010 roku uzyskała dyplom Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia im. J. Elsnera w Warszawie w klasie skrzypiec prof. Marii Orzechowskiej; w 2011 — dyplom z wyróżnieniem w klasie altówki prof. Piotra Reicherta. Obecnie jest studentką Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Swoje umiejętności doskonaliła pod kierunkiem profesorów: Krzysztofa Chorzelskiego, Wolfganga Marschnera, Marii Orzechowskiej, Piotra Hausenplasa, Janusza Pisarskiego, Magdaleny Szczepanowskiej, Piotra Reicherta, Anety Dumanowskiej, Marka Nahajowskiego, Grzegorza Łalka, Agaty Sapiechy, Judyty Tupczyńskiej, Gunty Sproge, Olivii Centurioni, Alison McGillivray, Izabelli Szalaj-Zimak. Jako członkini orkiestr występowała pod kierownictwem Władysława Kłosiewicza, Lilianny Stawarz, Antoniego Wita, Wojciecha Rajskiego, Agaty Sapiechy, Simona Standage'a, Roberta Kabary, Adama Klocka, Jerzego Maksymiuka, Marcina Nałęcza — Niesiołowskiego. Współpracuje z takimi zespołami jak: Il Tempo, Zespół Instrumentów Dawnych Warszawskiej Opery Kameralnej — Musicae Antiquae Collegium Varsoviense, Musica Humana 430 (Międzynarodowa Orkiestra Instrumentów Historycznych), a także ze Stowarzyszeniem Miłośników Sztuki Barokowej *Dramma per musica*. Z różnymi formacjami kameralnymi zdobyła na konkursach ponad 30 nagród. Jest także inspektorem i członkiem zespołu *Gradus ad Parnassum* wykonującego muzykę dawną na instrumentach historycznych, powstałego w 2012 roku, działającego pod kierownictwem artystycznym Krzysztofa Garstki.

Justyna Rekść-Raubo

ukończyła warszawską Akademię Muzyczną im. F. Chopina w klasie wiolonczeli A. Zielińskiego. Stypendystka Fundacji im. S. Batorego (udział w warsztatach orkiestrowych i dyrygenckich Letniej Akademii w Annaghmakerrig w Irlandii w 1997 r.). Doskonaliła swe umiejętności biorąc udział w licznych kursach i zajęciach mistrzowskich u wybitnych artystów i pedagogów takich jak: Kazimierz Michalik, Władysław Kłosiewicz, Miloš Sadlo, Marie Leonhardt, Tobias Kühne, Jaap ter Linden oraz Marc Caudle. Od 1995 roku występuje w zespole „Musicae Antiquae Collegium Varsoviense” pod kierunkiem Władysława Kłosiewicza w Warszawskiej Operze Kameralnej, specjalizując się w wykonawstwie basso continuo. Współpracowała także z zespołami prowadzonymi m.in. przez Agatę Sapiechę, Liliannę Stawarz, Tomasza Adamusa, Aleksandra Tomczyka, Marka Toporowskiego, Dariusza Stabinskasa. Jej muzyczne zainteresowania sięgają także muzyki nowej. Była członkiem zespołu NONSTROM zajmującego się wykonawstwem muzyki współczesnej, założonego przez Pawła Mykietyna. Brała udział w prawykonaniach wielu utworów napisanych specjalnie dla zespołu występując na wielu międzynarodowych festiwalach. W wyniku zainteresowania zagadnieniem percepcji muzyki dawnej i współczesnej Justyna Rekść-Raubo zainicjowała byt „Kapeli Jazdowskiej” związanej z Zamkiem Ujazdowskim w Warszawie. Z zespołem tym przygotowała program poświęcony Adamowi Jarzębskiemu brzmieniowo krzyżujący dawne instrumentarium ze współczesnym, a także program monograficzny utworów Zygmunta Koniecznego (skomponowanych w latach 2011–2014). Dokonała nagrań dla PR i TV oraz płytowych.

Anna Wiktoria Swoboda

ukończyła z wyróżnieniem klasę lutni w Akademii Muzycznej w Krakowie pod kierunkiem Jerzego Żaka oraz w Hochschule für Musik Trossingen (Niemcy) pod kierunkiem Rolfa Lislevanda. Szczególnym zamięświeleniem darzy muzykę solową XVII i XVIII wieku na lutnię barokową oraz muzykę kameralną z użyciem teorby i gitary barokowej jako instrumentów continuo. Jest także absolwentką wydziału Komparatystyki Literackiej w Instytucie Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Swoją grę doskonaliła uczestnicząc wielokrotnie w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Hopkinsona Smitha, Jacoba Lindberga, Joachima Helda, Evangelinę Mascardi oraz Antona Birulę. Stypendystka Baden-Württemberg-Stipendium oraz Die Vössing-Stiftung. Realizując basso continuo współpracowała z zespołami Collegium Spes Musica, Narol Baroque, Il Vento, Kleine Cammer-Musique, Ensemble Barocum, Danmarks Radio Orkestret, z Polską Orkiestrą XVIII Wieku oraz z teatrami operowymi w Stuttgarcie (Wilhelma Theater), Pforzheim i Krakowie, a także z Hochschule der Künste Bern i Hochschule für Musik u. Theater Leipzig. Brała udział w premierowym wykonaniu i nagraniu oratorium „Golia abbattuto” A. Melaniego (dyr. J. Żak), w nagraniu ścieżki dźwiękowej do sztuki „Szkoła żon” dla Teatru Telewizji (muz. A. Konarski, reż. J. Stuhr) oraz cyklu M. Stachowskiego „Amoretti” (1982), a także rejestracji audiowizualnej utworów z tabulatur krzeszowskich. Prowadzi klasy Lutni i Dawnych Instrumentów Szarpanych w SM II st. im. B. Rutkowskiego w Krakowie oraz w Akademii Muzycznej w Katowicach.

Andrzej Szadejko

dr hab., koncertujący organista, organolog, kompozytor, dyrygent, absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie i Hochschule für Alte Musik Schola Cantorum Basiliensis. Stypendysta Prezydenta Miasta Gdańska, Marszałka Województwa Pomorskiego, Fundacji Kultury, Miasta Bazylei, Doms-Stiftung, Organ Summer Academy Haarlem, Instytutu Muzyki i Tańca. Finalista i laureat międzynarodowych konkursów organowych w Odense, Brugge, Warszawie i Gdańsku. W Katedrze Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej w Gdańsku wykłada grę na organach i realizację basso continuo. Prowadzi kursy interpretacji muzyki organowej w Polsce i Finlandii. Koordynator projektu odbudowy barokowych organów we franciszkańskim kościele św. Trójcy w Gdańsku. Koordynator projektu „Muzyczne Dziedzictwo Miasta Gdańska” w PAN Bibliotece Gdańskiej. Szef zespołu GOLDBERG BAROQUE ENSEMBLE. Koncertuje w Europie i USA. Nagrywa dla niemieckiej wytwórni Motette-Psallite i polskich: Dux, Sarton. Autor kompozycji chóralnych, organowych, licznych artykułów naukowych i popularno-naukowych oraz książki poświęconej twórczości uczniów Jana Sebastiana Bacha — Friedricha Mohrheima i Gottlieba Muthela. Współpracownik Polskiego Radia. Autor audycji „Organy Nieograne”.

Violetta Szopa-Tomczyk

skrzypaczka, ukończyła z wynikiem bardzo dobrym AM w Krakowie. W latach 1991–98 była etatowym muzykiem Orkiestry Kameralnej Sinfonietta Cracovia. Od 13 lat specjalizuje się w wykonawstwie muzyki dawnej grając na skrzypcach barokowych. Wykonawstwo muzyki dawnej rozwijała pod okiem mistrzów, m.in.: Barthold Kuijken, Rachel Podger, Rio Terakado, Martin Gester, Kati Debretzeni, Stephani Degant, Jaap ter Linden, Andreas Spering, Alessandro Moccia, Mira Glodeanu. Obecnie jest skrzypaczką Wrocławskiej Filharmonii Barokowej i Orkiestry Historycznej {Oh!} oraz nauczycielką gry na skrzypcach w Prywatnej Profesjonalnej Szkole Muzycznej w Krakowie. Równocześnie rozwija swoją dodatkową pasję — śpiew, będąc obecnie precertyfikowanym nauczycielem SLS (Speech Level Singing).

Jerzy Walczak

absolwent wrocławskiej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego, ukończył studia w klasie wiolonczeli prof. Lidii Grzanki-Urbaniak. Oprócz nauki gry na współczesnej wiolonczeli, odkrywał piękno wykonania muzyki dawnej na instrumentach z epoki. Wkrótce zaczął współpracować z zespołami takimi jak „Altri Stromenti”, „Wratislaviense Bach Collegium”, czy chórem „Cantores Minores Wratislaviensis”. Fascynacja muzyką dawnych epok zaprowadziła go do Królewskiego Konserwatorium w Hadze, gdzie studiował grę na wiolonczeli barokowej w klasie Lucii Swarts. W 2010 roku uzyskał dyplom mistrzowski, specjalizując się w wiolonczelowym repertuarze baroku, klasycyzmu oraz wczesnego romantyzmu. Podczas studiów oraz dodatkowych mistrzowskich kursów muzycznych, zetknął się z wieloma słynnymi artystami, takimi jak Anner Bijlsma, Hidemi Suzuki, Reiner Zipperling, Bart van Oort, Lucy van Dael, Alfredo Bernardini, Jaap ter Linden. Jako profesjonalista koncertował z różnymi orkiestrami barokowymi, m.in.: „Wallfish Band”, „La Sfera Armoniosa”, „Nova Silesia”, „Lutherse Bach Ensemble” oraz z Wrocławską Orkiestrą Barokową. Jako solista występował w Holandii i Francji z towarzyszeniem orkiestry Leids Barok Ensemble. Zajmuje się również muzyką kameralną dawnych epok.

Joanna Walczak

absolwentka klasy skrzypiec wrocławskiej Akademii Muzycznej oraz klasy skrzypiec barokowych w Królewskim Konserwatorium w Hadze. Podczas studiów we Wrocławiu zainteresowała się muzyką dawną i wykonywaniem jej na instrumentach historycznych, co zaowocowało współpracą z zespołami muzyki dawnej takimi jak „Altri Stromenti”, „Ars Concordiae”. Jednocześnie podjęła pracę w orkiestrze Opery Wrocławskiej na skrzypcach współczesnych. W 2004 roku wyjechała do Holandii studiować grę na skrzypcach barokowych w klasie Pavlo Beznoziuka w Królewskim Konserwatorium w Hadze i uzyskała dyplom Bachelor of Music w 2009 roku. Przez cały okres studiów występowała ze znanymi artystami, m.in. Elisabeth Wallfish, Richardem Egarrem, Peterem van Heyghenem, Charlesem Toetem. Była członkiem orkiestry barokowej Nova Silesia, z którą koncertowała w Holandii i w Polsce. Wystąpiła na wielu znanych festiwalach, np. na Festiwalu Muzyki Dawnej w Utrechcie, festiwalu „Wratislavia Cantans”, „Maj z Muzyką Dawną”, „Forum Musicum” we Wrocławiu, „Pieśń Naszych Korzeni” w Jarosławiu, Festiwalu Beethovenowskim w Warszawie i innych. Współpracuje m.in. z Wrocławską Orkiestrą Barokową oraz z zespołem Ars Cantus, z którym koncertuje zarówno na skrzypcach, jak i na średniowiecznej fideli. Bierze udział w prawykonaniach oraz nagraniach utworów ze zbiorów „Bibliotheca Rudolphina” (projekt Wrocławskich Kameralistów). Prowadzi również działalność pedagogiczną — od 2013 roku uczy skrzypiec barokowych w Państwowej Szkole Muzycznej II st. we Wrocławiu.

Katarzyna Wiwer

jest absolwentką wydziału wokalnno-aktorskiego Akademii Muzycznej w Krakowie. Swoje umiejętności i wiedzę poszerzała zgodnie ze swoimi zamiłowaniem do muzyki dawnej oraz muzyki kantatowo-oratoryjnej. Była m.in. trzykrotną stypendystką w klasie mistrzowskiej Emmy Kirkby i Evelyn Tubbs, gdzie uczestniczyła scenicznych wykonaniach dzieł Monteverdiego, Purcella i Grubba pod kierownictwem Anthony Rooley'a. Repertuar śpiewaczki obejmuje dzieła od średniowiecza (Hildegarda z Bingen) poprzez renesans, barok, utwory zaliczane do kanonu muzyki oratoryjnej, pieśni Schuberta, Chopina, Szymanowskiego, Rodriga, aranżacje pieśni szkockich, aż po utwory pisane specjalnie dla niej. Ma na swoim koncie wiele prawykonania, zarówno utworów nowych, jak i pierwszych, czasem po setkach lat, współczesnych wykonania utworów z dziedziny muzyki dawnej (m.in. archiwalia jasnogórskie, podolinieckie, benedyktyńskie i inne). W roku 2013 wspólnie z zespołem Flores Rosarum oraz Peregrina (Bazylea, Szwajcaria) przygotowała pierwsze w Polsce sceniczne wykonanie moralitetu Ordo Virtutum Hildegardy z Bingen. Śpiewaczka koncertowała na licznych festiwalach: Muzyka w Starym Krakowie, Salezjańskie Lato w Przemyślu, Kolory Polski, Perła Baroku w Kobyłce, Festiwal Muzyki Polskiej, Dni Bachowskie w Krakowie, Festiwal Bachowski w Świdnicy, Festiwal „Fide et Amore” w Żorach, Chanterelle Festiwal, Musica Sacra, Festiwal Muzyki Organowej w Leżajsku, cyklu koncertowym Muzyka Zakłęta w Drewnie, Wawel o zmierzchu oraz Wieczorach Wawelskich i koncertach na Zamku Królewskim w Warszawie.

Andrzej Zawisza

z wyróżnieniem ukończył studia na Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie klawesynu prof. Magdaleny Myczki, odbył także studia podyplomowe w klasie klawesynu prof. Elżbiety Stefańskiej. W latach 2003–2005 studiował w Guildhall School of Music and Drama w Londynie w klasie klawesynu Jamesa Johnstone'a oraz śpiewu Andrew Wattsa, które ukończył z wyróżnieniem. Swój warsztat wokalny kształcił również pod kierunkiem Mhairi Lawson i Dame Emmy Kirkby. Jako wokalista współpracuje z wieloma zespołami chóralnymi, licznymi zespołami kameralnymi oraz z zespołami specjalizującymi się w wykonawstwie muzyki dawnej często wykonując partie solowe. Jest finalistą Międzynarodowego Konkursu Wokalnego Orfeusz z okazji 400-lecia premiery Orfeusza Claudio Monteverdiego (Włochy, Mantua 2007) oraz zdobywca pierwszej nagrody na VIII Broadwood Harpsichord Competition w Londynie (2005). Jest założycielem i kierownikiem artystycznym zespołu Estravaganza, z którym dokonał multimedialnego nagrania kantat J. S. Bacha dla wytwórni japońskiej.

Anna Zawisza

ukończyła Liceum Muzyczne w Tarnowie, w klasie kontrabasu i śpiewu, a następnie, z wyróżnieniem, Wydział Wokalno-Aktorski Akademii Muzycznej w Krakowie. Swoje umiejętności szkoliła, biorąc udział w kursach w kraju i za granicą, prowadzonych m.in. przez Urszulę Trawińską-Moroz, Ingrid Kremling, Liobe Braun i Charlesa Danielsa. Zajmuje się głównie wykonawstwem muzyki dawnej i współczesnej. Jest solistką Krakowskiej Opery Kameralnej. W 1999 roku otrzymała wyróżnienie w Konkursie Muzyki Dawnej w Żywcu. Od wielu lat współpracuje z zespołami, takimi jak: Gabrielli Consort, Capella Cracoviensis, Silva Rerum, Harmonia Sacra i Estravaganza oraz Chórem Polskiego Radia pod batutą znamienitych dyrygentów. Była stypendystką Ministra Kultury w roku 2004. Ma na swoim koncie liczne nagrania studyjne, m.in. muzyka do spektaklu „Łucja Szalona w reżyserii Magdaleny Piekorz, płyta pt. „Muzykalia Łańcuckie. Nieustannie rozwija swoją pasję udzielając się w licznych projektach muzyczno-teatralnych oraz eksperymentalnie w zespołach muzyki rozrywkowej.

ZESPÓŁ ELEKTROWNI WODNYCH NIEDZICA S.A.

WYTWARZAMY ZIELONĄ ENERGIE
Z SZACUNKU DO PRZYRODY,
W TROSCE O PRZYSZŁE POKOLENIA

ZESPÓŁ ELEKTROWNI WODNYCH NIEDZICA S.A.
34-441 NIEDZICA UL. WIDOKOWA 1
TEL. 18 26 101 50, FAX. 18 26 101 51

www.zew-niedzica.com.pl

www.niedzica.pl

e-mail. sekretariat@niedzica.pl

ISBN 978-83-60569-84-9